

[Finansministeren.]

turerne. Det vil være ulige vanskeligere paa et senere Tidspunkt, naar Merindtægterne er forsvundet og Indkomstrigeligheden antagelig er afløst af sin Modsætning. Naar det derfor er fremhævet, at det er selvmodsigende, at Staten paa et Tidspunkt, da der foreligger god Balance mellem Statens Driftsudgifter og Driftsindtægter, kræver en øget Skatteudskrivning, saa synes jeg, at denne Betragtning er noget kortsynet. Den forstandige private Forretningsmand konsoliderer sig i de Aar, da Indtægterne flyder rigeligt, og Staten bør handle paa lignende Maade; det er jo heller ikke rigtigt, som jeg har set det sagt i Pressen, at Staten i disse Aar „vader i Indtægter“. Der er fra Statens Side ført en Finanspolitik under denne Krig, som staar i Modsætning til den Finanspolitik, der blev ført under den forrige, en Finanspolitik, der har hvilet paa det solide Grundsynspunkt, at Udgifterne skulde dækkes, og at der helst skulde fremskaffes et passende Overskud paa Driftsbudgettet i disse Aar, hvor Evnen til at betale Skatten har været relativt god. Dette har man ogsaa naaet, hvad de aflagte Statsregnskaber viser. Der er allerede oparbejdet et Driftsoverskud, som antagelig paa Statsregnskabet for det nu afsluttede Finansaar vil naa op paa 150—160 Mill. Kr., men Staten har ogsaa paataget sig Forpligtelser, der utvivlsomt vil vare ud over det Tidspunkt, da man kan regne med Indtægter af det hidtidige Omfang. Men hertil kommer et meget væsentligt Moment, nemlig at der i denne Periode er anvendt meget store Millionbeløb f. Eks. til Beskæftigelsesforanstaltninger, som slet ikke er blevet dækket af Statens løbende Indtægter, men som man delvis har henskudt til Dækning gennem senere Finansaars Indtægter.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslags enkelte Bestemmelser er disse formentlig saa velkendte af alle ærede Medlemmer, dels gennem Behandlingen i det andet høje Ting, dels gennem den offentlige Debat, at en nærmere Gennemgang ikke kan anses for paakrævet eller hensigtsmæssig ved denne Forelæggelse.

Som ærede Medlemmer vil vide, kan Lovforslagets Bestemmelser deles i to Grupper, nemlig dels de Bestemmelser, der handler om forøget Skat, dels de Bestemmelser, der handler om Tvangsopsparingen eller, som jeg med et efter min Mening mere rammende Udtryk kalder den, den bundne Opsparing.

Hvad Skattebestemmelserne angaar, er der Tale om en Krigskonjunkturskat for

Personer, en Merindkomstskat for Aktieselskaber, en Merindkomstskat for kooperative Virksomheder og endelig en Tillægsindkomstskat for Foreninger og Stiftelser samt udenlandske Selskaber. Opsparingsordningen er knyttet dels til Personer, dels til Aktieselskaber, dels til kooperative Virksomheder.

Angaaende Spørgsmaalet om en Krigskonjunkturskat har der jo i den stedfundne Debat været fremsat noget afvigende Opfattelser. Der har dog vist, saa vidt jeg har set, fra alle Sider været givet Tilslutning til den Tankegang, at det vil være rigtigt i en Situation som den nuværende i særlig Grad at lægge Skattetrykket paa de under Krigstiden tilvejebragte Merindtægter, saaledes som ogsaa Skattelovgivningen gik ud paa under forrige Krig, og saaledes som man ved den gældende Udskrivningslov for Skatteaaret 1943—44 har gennemført det for indeværende Skatteaar, i øvrigt i Lighed med de nærmest foregaaende Skatteaar. Jeg vil ogsaa mene, at man fra alle Sider har givet Tilslutning til, at man fritog saadanne Merindtægter, der af individuelle Grunde hverken direkte eller indirekte kan siges at være paavirket af Krigskonjunkturerne, for en yderligere Beskatning. Netop ud fra Ønskeligheden af, at saadanne Merindtægter undtages fra en yderligere særlig Beskatning, har man været inde paa, at man skulde lade den nye Krigskonjunkturskat helt træde i Stedet for den for Skatteaaret 1943—44 i Henhold til Udskrivningslovens § 2 paalignede Merindkomstskat. Denne Tankegang har jeg for mit Vedkommende principielt kunnet billige, og i de Lovudkast, som oprindeligt fra min Side var udarbejdet, har der været optaget hertil sigtende Bestemmelser. Vi er imidlertid nu naaet saa langt frem paa Skatteaaret, at Skatteligningen er fuldført rundt omkring i Landet, saa at jeg har maattet anse det for betænkeligt at foretage en saa gennemgribende Ændring af den allerede foretagne Skatteligning, men jeg gaar ud fra som givet, at Indførelsen af Krigskonjunkturskattebegrebet i vor Lovgivning om Merindkomst vil medføre, at man ved Fornyelsen af Udskrivningsloven for det næste Skatteaar vil beslutte, at Merindtægtskatten i den hidtidige Udformning skal afløses af den rene Krigskonjunkturskat, saa at de Skatteydere, som hidtil har betalt en forhøjet Statsindkomstskat paa Grund af Merindtægter i Beskatningsaaret i Forhold til Gennemsnitsaarene, ikke vil komme til at fortsætte hermed ud over indeværende Skatteaar, for saa vidt disse Merindtægter